

רפת נירים

נירים הוא קיבוץ מפונה, מוגדר כשטח צבאי סגור, כיתת כוננות קטנה, יחידת מילואימניקים, חברי הקיבוץ מפוזרים בעיקר בבאר שבע וברחבי הארץ, מרסלו וסר 67, מנהל הרפת המיתולוגי, 30 שנים, ישן בנירים ובבאר שבע. קיבוץ חקלאי על מלא, גר"ש, בנות, אבוקדו ורפת כמובן •

ונסעתי בחזרה הביתה, זה היה ב-0815. בדיעבד התברר לי שבשעה הזו, אל"מ אסף חממי ז"ל היה כבר בקיבוץ ונלחם במחבלים שהסתובבו במשק, אני עוד לא ידעתי מכך. ואז לאחר שהוא נהרג, המחבלים התעסקו בלחטוף אותו ואת שני החיילים שהיו איתו. אולי זה מה שהציל את הקיבוץ מטבח גדול יותר. מוציא את הטלפון ורואה את ההודעה של אשתי שהקיבוץ מלא במחבלים ושחזור הביתה. נשארנו עד שש וחצי בערב בממ"ד ואז הגיעו החיילים שפינו אותנו לחדר האוכל, ישנו בבתי ילדים וביום שלאחר מכן, הקיבוץ התפנה. בסה"כ נרצחו 7 אנשים בקיבוץ נירים ו-3 חטופים שחזרו.

שנה אחרי, התחושות?

"ברמה האישית, אני לא יצאתי מנירים עד הרגע הזה, אנחנו הרפת הראשונה בעוטף שחזרה לחלוב לאחר יומיים החלו להגיע מתנדבים שבלעדיהם לא היינו מצלחים להחזיק מעמד ברפת, בסה"כ אנחנו הצלחנו לעבור את זה יחסית בטוב

רפת בת 53 שנים, מכסה אחת של 5.1 מיליון ליטר לשנה, לאחר התוספת לרפתות העוטף, מכון חליבה משנת 82 של scr חלב לטרה. צוות של 3 ישראלים ו-7 תאילנדים. מרסלו "הרפת עובדת, חזרה לתפוקה מקסימלית ותוצאות סומטיים, חלבון, שומן, מצוינות

תחזיר אותי ל-7 באוקטובר?

"יש וחצי בממ"ד, כל המשפחה, היתה מסיבה בנירים, יום הולדת לקיבוץ, כולנו התעוררנו לגשם ומטר טילים מטורף, היה פשוט קטסטרופה, בשבע ורבע מקבל טלפון מהתאילנדים, בעל הבית באלגן ואז אני מבין שצריך להגיע לרפת. המשפחה מתנגדת אך אני עלייתי על הרכב החשמלי הקטן, ואז העובדים מראים לי פגיעות ברפת, פרות מתות, צינורות מים דולפים, שלחתי אותם הביתה ואמרתי שנטפל אחרי זה בהכל. עלייתי למשרד, בדקתי בחצרות, סגרתי את המים כי כל הצינורות התפוצצו, סגרתי גם את החשמל

סככה חדשה ברפת נירים

אשו־רים

שרותי ביטוח לכל ענפי הביטוח

בניהולו של
בוס'י רהב

**אנו מציעים מקצועיות
וניסיון רב שנים:**

ביטוחי
בעלי חיים

ביטוחי
משק

ביטוחי פרט
וכד'

**ברכות חמות
לכנס מוצלח!**

רחוב האשלג 22, (אזור הצ'ק פוסט) חיפה

טל: 04-8553338

בוס'י רהב: 052-2973702
ashu-rim@bezeqint.net

אני לא אותו בן אדם. מרסלו

ותודה למתנדבים. האחים לנשק, התאחדות יצרני החלב, כל הסיפור של גל ולירן עם המתנדבים, עד היום אני בקשר עם שניהם".

תוכניות?

"סיימנו לבנות סככה חדשה לחולבות, שנבנתה בזמן שיא של 4 חודשים, כרגע בתוכנית, שיפוץ כללי של מכון החליבה, שיפוץ סככות ומרכז מזון חדש, בהשקעה של כ-20 מיליון שקל".

איך אתה מסביר את העקשנות, והחיבור שלכם לכאן, למרות כל מה שעברתם?

"האמת שאין לי תשובה, אנחנו לא נזוז מכאן, אין כאן שאלה בעניין, אנחנו כאן ונישאר כאן".

רפתות העוטף?

"כולן כבר חזרו לעבודה, חוץ מכיסופים שכעת בונים שם רפת חדשה, אנחנו כאן, עובדים, אך מצולקים בנפש, כואבים ואני מאוד כועס. חבל שלא מקימים וועדת חקירה ממלכתית שנדע מה היה כאן. היתה ועדיין התעלמות כללית של הממשלה, אם לא האחים לנשק, מי ניודע היכן היינו. תראה, נכון לעכשיו, אף חבר ממשלה, שום חבר כנסת, חוץ משר החקלאות, זה מטורף שאף אחד לא בא לראות. מירי רגב רצתה לבוא, אמרו לה אין בעיה, תבואי רק בלי תקשורת, אז היא החליטה לא לבוא, יש לי בטן מלאה על הממשלה, איך יכול להיות שהחטופים עדיין בעזה. אני לא בן אדם שצועק או מתלהם, אבל זה פשוט בלתי נתפס ובלתי נסבל, בושה".

והעתיד?

"אני לא יודע, אני עוד חי ב-7 לאוקטובר, עוד לא יצאתי משם, אני פגוע ואם משהו עוזר לי זה רק העבודה. אני לא אותו בן אדם, זה לא משנה איך אני נראה או מדבר, אני לא אותו בן אדם".